

நாட்களுக்கு முன்பே இந்தப் பாணங்களைப் பருகுவதைத் தவிர்த்து விடலாம். ஒருவர் ஒழுங்காக உபவாசமிருப்பவராக இருப்பாரானால், படிப்படியாக அது எளிதாக இருப்பதைக் காண்பார். என்றாலும் பெரும்பாலும் அவர் பலவீனத்தை உணரலாம்.

உபவாசத்தை மெதுவாகவே முறிக்க வேண்டும். நீண்ட காலம் ஒருவர் உபவாசம் இருந்திருப்பாரானால், அவர் இதில் அதிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஒருவருடைய இரப்பை மூன்று நாட்களுக்குத் திட உணவு எதையும் செரிக்காமல் இருக்குமானால், செரிப்பதற்குக் கடினமான உணவுகளை உண்பதின்மூலம் அவர் தனது உபவாசத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது ஞானமில்லாத காரியமாகும். எளிதாகச் செரிக்கும் உணவுகளைக் கொண்டு அவர் துவங்க வேண்டும். நீண்ட காலம் உபவாசமிருக்கும்போது, செரிமான மண்டலம் மறுபடியுமாக இயல்புக்கு வர அதிகமான நேரம் பிடிக்கும். ஆனால் ஒரு வேளை அல்லது இரு வேளை உணவைத் தவிர்க்கும் வேளையில் இப்படிச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை.

மரணத்துக்குப் பின்வரும் வாழ்வு

மக்கள் மரிக்கும்போது ஒன்று அவர்கள் பரலோகத்துக்குச் செல்லுகிறார்கள் அல்லது நரகத்துக்குச் செல்லுகிறார்கள் என்பதைப் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், பரலோகம் என்பது நீதிமாண்கள் இறுதியாக வாசம்பண்ணும் இடம் அல்ல என்பதையும், ஹேடிஸ் அநீதியானவர்களின் இறுதியான இடம் அல்ல என்பதையும் அவர்கள் உணருவதில்லை.

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் மரிக்கும்போது அவர்களுடைய ஆவி/ஆத்துமா உடனடியாகத் தேவன் வாசம்பண்ணும் பரலோகத்துக்குச் செல்லுகிறது [பார்க்க, 2 கொரி. 5:6-8; பிலி. 1:21-23; 1 தெச. 4:14]. வருங்காலத்தில் ஒருநாளில் தேவன் புதிய வானத்தையும், புதிய பூமியையும் சிருஷ்டிப்பார். புதிய எருசலேம் வானத்திலிருந்து பூமிக்கு இறங்கிவரும் [பார்க்க, 2 பேதுரு 3:13; வெளி. 21:1-2]. இங்கே நீதிமாண்கள் நித்தியமாக வாழ்வார்கள்.

அநீதியானவர்கள் மரிக்கும்போது, அவர்கள் உடனடியாக ஹேடிசுக்குச் [பாதாளம்] செல்லுகிறார்கள். அங்கே தங்கள் சரீரங்கள் உயிர்த்தெழும் வரையில் அவர்கள் தாற்காலிகமாகக் காத்திருக்கிறார்கள். அந்த உயிர்த்தெழுவதின் நாள் வரும்போது அவர்கள் தேவனுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரப்படுவார்கள். அப்போது அவர்கள் கந்தகமும் நெருப்பும் எரிகிற அக்கினிக் கடலுக்குள் போடப்படுவார்கள். வேதாகமம் இதை *கெஹன்னா* என்று குறிப்பிடுகிறது. வேதவசனங்களின் ஆதாரங்களைக் கொண்டு இவைகளை நாம் இன்னும் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

அநீதியுள்ளவர்கள் மரிக்கும்போது...

மரணத்துக்குப் பிறகு அநீதியானவர்களுக்கு என்ன நேரிடுகிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு எபிரெய்ச் சொல்லையும், மூன்று புதிய ஏற்பாட்டுக் கிரேக்கச் சொற்

களையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த எபிரெய மற்றும் கிரேக்கச் சொற்கள் உண்மையில் மூன்று வெவ்வேறான இடங்களைக் குறிப்பிட்டாலும், சில வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளில் அவை நரகம் என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பது வாசகர்களைத் தவறாக வழி நடத்துகிறது.

முதலாவதாக, பழைய ஏற்பாட்டு எபிரெயர் சொல்லாகிய *ஷியோல்* என்பதைப் பார்ப்போம்.

பழைய ஏற்பாட்டில் *ஷியோல்* என்ற சொல் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது அநீதியுள்ளவர்கள் மரணத்துக்குப் பிறகு செல்லும் இடம் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, கோராவும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் வனாந்தரத்தில் மோசேக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தபோது, தேவன் பூமியைத் திறந்து அவர்களையும் அவர்களுடைய உடைமைகளையும் விழுங்கும்படி செய்து அவர்களைத் தண்டித்தார். அவர்கள் *ஷியோலில்* விழுந்தார்கள் என்று வேதவசனம் சொல்லுகிறது:

அவர்கள் தங்களுக்கு உண்டாவனவை எல்லாவற்றோடும் உயிரோடே *பாதாளத்தில்* இறங்கினார்கள்; பூமி அவர்களை மூடிக்கொண்டது; இப்படிச் சபையின் நடுவிலிருந்து அழிந்துபோனார்கள் [எண். 16:33 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

இஸ்ரவேலரின் வரலாற்றில் பின்னால், தம்முடைய கோபாக்கினை *ஷியோலில்* எரியும் அக்கினியைத் தூண்டுகிறது என்று தேவன் சொல்லியிருக்கிறார்:

என் கோபத்தினால் அக்கினி பற்றிக்கொண்டது, அது தாழ்ந்த *நரகமட்டும்* எரியும்; அது பூமியையும் அதின் பலனையும் அழித்து, பர்வதங்களின் அஸ்திபாரங்களை வேகப்பண்ணும் [உபா. 32:22 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

தாவீது அரசர் இவ்வாறு அறிவித்தார்:

துன்மார்க்கரும், தேவனை மறக்கிற எல்லா ஜாதிகளும், *நரகத்திலே* தள்ளப்படுவார்கள் [சங். 9:17 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

அவர் அநீதியானவர்களுக்கு எதிராக இப்படி ஜெபித்தார்:

மரணம் அவர்களைத் தொடர்ந்து பிடிப்பதாக; அவர்கள் உயிரோடே *பாதாளத்தில்* இறங்குவார்களாக; அவர்கள் வாசஸ்தலங்களிலும் அவர்கள் உள்ளத்திலும் பொல்லாங்கு இருக்கிறது [சங். 55:15 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

வேசியின் தந்திரங்களைக் குறித்து இளைஞர்களுக்கு எச்சரிக்கும்போது சாலொமோன் இப்படி எழுதியிருக்கிறார்:

அவள் வீடு *பாதாளத்துக்குப்* போய் வழி; அது மரண அறைகளுக்குக் கொண்டுபோய் விடும்...ஆயினும் மரித்தவர்கள் அவ்விடத்தில் உண்டென்றும், அவளுடைய விருந்தாளிகள் *நரகபாதாளங்களில்* கிடக்கிறார்களென்றும் அவன் அறியான் [நீதி. 7:27; 9:18 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

நீதிமாண்கள் *ஷியோலுக்குச்* செல்லுவதில்லை என்று சாலொமோனின் மற்ற வார்த்தைகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன:

கீழான *பாதாளத்தை* விட்டு விலகும்படி, விவேகிக்கு ஜீவவழியானது உன்னதத்தை நோக்கும் வழியாம் [நீதி. 15:24 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

நீ பிரம்பினால் அவனை அடிக்கிறதினால் *பாதாளத்துக்கு* அவன் ஆத்துமாவைத் தப்புவிப்பாயே [நீதி. 23:14 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

இறுதியாக, நரகத்தைக் குறித்து இயேசுவானவர் விவரிப்பதற்கு முன்னோடியாக, தன்னைத்தானே உயர்த்திய பாபிலோன் ராஜா *ஷியோலில்* தள்ளப்படுவான் என்று ஏசாயா முன்னறிவித்திருக்கிறார்:

கீழே இருக்கிற *பாதாளம்* உன்னிமித்தம் அதிர்ந்து, உன் வருகைக்கு எதிர்கொண்டு, பூமியில் அதிபதிகளாயிருந்து செத்த இராட்சதர் யாவரையும் உன்னிமித்தம் எழுப்பி, ஜாதிகளுடைய எல்லா ராஜாக்களையும், அவர்களுடைய சிங்காசனங்களிலிருந்து எழுந்திருக்கப் பண்ணுகிறது. அவர்களெல்லாரும் உன்னை நோக்கி: நீயும் எங்களைப்போலப் பலட்சயமானாயோ? எங்களுக்குச் சமானமானாயோ? என்று சொல்லுவார்கள். உன் ஆடம்பரமும், உன் வாத்தியங்களின் முழக்கமும் *பாதாளத்தில்* தள்ளுண்டு போயிற்று; புழுக்களே உன் படுக்கை, பூச்சிகளே உன் போர்வை. அதிகாலையின் மகனாகிய விடிவெள்ளியே, நீ வானத்திலிருந்து விழுந்தாயே? ஜாதிகளை ஈனப்படுத்தினவனே, நீ தரையிலே விழ வெட்டப்பட்டாயே! நான் வானத்துக்கு ஏறுவேன், தேவனுடைய நட்சத்திரங்களுக்கு மேலாக என் சிங்காசனத்தை உயர்த்துவேன்; வடபுறங்களிலுள்ள ஆராதனைக் கூட்டத்தின் பர்வதத்திலே வீற்றிருப்பேன் என்றும், நான் மேகங்களுக்கு மேலாக உன்னதங்களில் ஏறுவேன்; உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன் என்றும் நீ உன் இருதயத்தில் சொன்னாயே. ஆனாலும் நீ

அகாதமான பாதாளத்திலே தள்ளுண்டுபோனாய். உன்னைக் காண்கிறவர்கள் உன்னை உற்றுப் பார்த்து, உன்னைக் குறித்துச் சிந்தித்து; இவன்தானா பூமியைத் தத்தளிக்கவும், ராஜ்யங்களை அதிரவும் செய்து, உலகத்தை உலகத்தை வனாந்தரமாக்கி, அதின் நகரங்களை அழித்து, சிறைப்பட்டவர்களைத் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போகவிடாமலிருந்தவன் என்பார்கள் [ஏசாயா 14:9-17 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

இந்த வசனங்களிலிருந்து *ஷியோல்* என்பது ஏற்கெனவே இருக்கிறது என்றும், அநீதியுள்ளவர்கள் தங்கள் மரணத்துக்குப் பிறகு அங்கே துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்றும் அறிகிறோம். இதற்கு இன்னுமதிகமான நிரூபணமும் இருக்கிறது.

ஹேடிஸ்

புதிய ஏற்பாட்டுக் கிரேக்கச் சொல்லாகிய *ஹேடிஸ்* என்பது பழைய ஏற்பாட்டில் *ஷியோல்* என்ற எபிரெய்ச் சொல் குறிப்பிடும் அதே இடத்தையே குறிக்கிறது. இதற்கு நிரூபணமாக சங்கீதம் 16:10 வசனத்தையும் அது மேற்கோளாகக் குறிப்பிடப்படும் அப்போஸ்தலர் 2:27 வசனத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் [*ஷியோல்*] விடீர்; உம்முடைய பரிசுத்தவானை அழிவைக் காணவொட்டீர் [சங். 16:10 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் [*ஹேடிஸ்*] விடீர், உம்முடைய பரிசுத்தர் அழிவைக் காணவொட்டீர் [அப். 2:27 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

இது இப்படியிருக்கிறபடியால், புதிய ஏற்பாட்டில் *ஹேடிஸ்* என்ற சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பத்து இடங்களிலும், அது எப்போதுமே எதிர்மறையான உணர்விலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மரணத்துக்குப் பிறகு தீயவர்கள் உபத்திரவிக்கப்படும் இடமாக அது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது [பார்க்க, மத். 11:23; 16:18; லூக்கா 10:15; 16:23; அப். 2:27; 2:31; வெளி. 1:18; 6:8; 20:13-14]. *ஷியோல்/ஹேடிஸ்* என்பது மரணத்துக்குப் பிறகு அநீதியானவர்கள் துன்புறுத்தப்படும் இடம் என்பது தெளிவாகிறது.⁶⁴

⁶⁴ சிலர் ஆதி. 37:35, யோபு 14:13, சங். 89:48, பிர. 9:10 மற்றும் ஏசாயா 38:9-10 வசனங்களின்படி நீதியான்களும் கூட தங்கள் மரணத்துக்குப் பிறகு *ஷியோலுக்குச்* செல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கான வேதவசன நிரூபணம் உறுதியானதாக இருக்கவில்லை. *ஷியோல்* என்பது மரித்தபின் எல்லோரும் செல்லும் இடமாக இருக்குமானால், அதில் நரகம், பரதீசு என்ற இரண்டு பிரிவுகள் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் இப்படித்தான் விவாதிக்கிறார்கள்.

இயேசுவானவர் *ஷியோல்/ஹேடிசுக்குச்* சென்றாரா?

மறுபடியுமாக நாம் *ஷியோல்*, *ஹேடிஸ்* இரண்டு சொற்களும் ஒரே இடத்தையே குறிப்பிடுகின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்தும் சங்கீதம் 16:10 மற்றும் அப்போஸ்தலர் 2:27 வசனங்களைப் பார்ப்போம். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுரு செய்த பிரசங்கத்தின்படி சங்கீதம் 16:10இல் தாவீது தன்னைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை, அவர் கிறிஸ்து வைக் குறித்தே தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைப் போலல்லாமல் தாவீதின் சரீரம் அழிவுக்குள் ளானது [பார்க்க, அப். 2:29-31]. இது இப்படியிருக்கிறபடியால், சங்கீதம் 16:10 உண்மையிலேயே இயேசுவானவர் தமது பிதாவை நோக்கிப் பேசுவதாக இருக்கிறது. தமது பிதாவானவர் தமது ஆத்துமாவை *ஷியோலில்* விடமாட்டார், அல்லது தமது சரீரத்தை அழிவைக் காணும்படி விடமாட்டார் என்ற நம்பிக்கையை அவர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சிலர் இது இயேசுவானவரின் மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடைப்பட்ட மூன்று நாட்களில் அவர் *ஷியோல்/ஹேடிசுக்குச்* சென்றார் என்பதற்கான நிரூபணமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அப்படிச் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. இயேசுவானவர் தமது பிதாவானவரிடம் சொன்ன வார்த்தைகளைப் பாருங்கள்:

என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் விடீர்; உம்முடைய பரிசுத்தவானை அழிவைக் காணவொட்டீர் [சங். 16:10].

இயேசு தமது பிதாவானவரிடம் “எனது ஆத்துமா சில நாட்களைப் பாதாளத்தில் கழிக்கும் என்பதை நான் அறிவேன். என்றாலும் நீர் என்னை அங்கேயே விட்டுவிட மாட்டீர் என்று நான் நம்புகிறேன்” என்று சொல்லவில்லை. மாறாக, “நான் மரிக்கும்போது நான் அநீதியுள்ளவர்கள் நடத்தப்படுவதுபோல நடத்தப்பட மாட்டேன், என்னுடைய ஆத்துமா *ஷியோல்/ஹேடிசில்* விடப்பட மாட்டாது என்று நம்புகிறேன். நான் அங்கே ஒருநிமிடம் கூட இருக்க மாட்டேன். மூன்று நாட்களில் என்னை உயிரோடெழுப்புவதே உம்முடைய திட்டம் என்பதை நான் அறிவேன். எனது சரீரம் அழிந்துபோகும்படி நீர் விட மாட்டீர்” என்றே அவர் கூறினார்.

“உம்முடைய பரிசுத்தவானை அழிவைக் காணவொட்டீர்” என்று இயேசுவானவர் சொன்னபோது, இயேசுவின் சரீரம் மூன்று நாட்களுக்குப் படிப்படியாக அழிவைச் சந்தித்தது, பிறகு அது உயிரோடு எழுப்பப்பட்டது என்று நாம் அர்த்தம் எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை. அவருடைய மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையில்

அவருடைய சரீரம் எந்தவித அழிவையும் சந்திக்கவில்லை என்றே நாம் அர்த்தம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

இதைப்போலவே, தமது ஆத்துமா பாதாளத்தில் விடப்படமாட்டாது என்று அவர் சொல்லியிருப்பதற்கு, அவர் சில நாட்கள் பாதாளத்தில் விடப்பட்டார், ஆனால் இறுதியாக அங்கேயே விடப்படவில்லை என்று அர்த்தம்கொள்ளக் கூடாது.⁶⁵ மாறாக, அவருடைய ஆத்துமா பாதாளத்தில் தள்ளப்படும் அநீதியான ஒருவரின் ஆத்துமாவைப்போல நடத்தப்படக் கூடாது என்றுதான் அதற்கு அர்த்தம்காணப்பட வேண்டும். அவருடைய ஆத்துமா ஒருநிமிடம்கூட அங்கே இருப்பதில்லை. “என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் விடர்” என்று இயேசுவானவர் சொல்லியிருப்பதையும் கவனியுங்கள்.

அந்த மூன்று நாட்களும் இயேசுவின் ஆத்துமா எங்கே இருந்தது?

இயேசுவானவர் தாம் மூன்று நாட்கள் இரவும் பகலும் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பதாகத் தமது சீஷர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார் [பார்க்க, மத். 12:40]. இது கண்டிப்பாக அவருடைய சரீரம் மூன்று நாட்கள் கல்லறையில் இருப்பதைக் குறிப்பதாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் கல்லறையை “பூமியின் இருதயம்” என்று சொல்ல முடியாது. மாறாக, இயேசுவானவர் தமது ஆவியும் ஆத்துமாவும் பூமியின் ஆழத்தில் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். எனவே அவருடைய ஆவியும் ஆத்துமாவும் அவருடைய மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் நடுவில் பரலோகத்தில் இருக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு நாம் வரலாம். இயேசுவானவர் தாம் உயிர்த்தெழுந்தபிறகு மரியாளிடம் தாம்

⁶⁵ இந்தக் குறிப்பிட்ட அர்த்தம்காணுதலை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் அப்படியானால் வேறு ஓரிரு கொள்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஒரு கொள்கை ஷியோல்/ஹேடிஸ் என்பது மரணத்துக்குப் பின்னர் அநீதியானவர்களும், நீதியுள்ளவர்களும் செல்லும் இடம் என்றும் அது துன்புறுத்தப்படும் இடம் மற்றும் இயேசு சென்ற பரதீசு என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறது., மற்றொரு கொள்கை இயேசு மூன்று நாட்கள் இரவும் பகலும் ஷியோல்/ஹேடிசில் நமது பதிவியாக பாவத்திற்கான முழுத் தண்டனையையும் அனுபவிக்கும்படியாகச் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார் என்று சொல்லுகிறது. இந்த இரண்டு கொள்கைகளையும் வேதாகம அடிப்படையில் நிரூபிப்பது கடினமாகும். இயேசுவானவர் தாம் அறிவித்தபடி ஷியோல்/ஹேடிசில் கொஞ்சம்கூட நேரத்தைச் செலவழிக்காமல் இருந்தால் இந்த இரண்டுகொள்கைகளும் அர்த்தமில்லாமல் போய்விடும். இரண்டாவதாக, இயேசு தமது மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையில் மூன்று நாட்கள் பாடுகளை அனுபவிக்கவில்லை. ஏனென்றால் சிலுவையில் தமது பாடுகளின் மூலமாகவே அவர் நமது மீட்பை வாங்கியிருக்கிறார் [பார்க்க, கொலோ. 1:22], பாதாளத்தில் அவர் அனுபவித்ததாகச் சொல்லப்படும் பாடுகளின் மூலமாக அல்ல!

இன்னும் தமது பிதாவினிடத்துக்கு ஏறிப்போகவில்லை என்று சொல்லிய திலிருந்து இது தெளிவாகிறது [பார்க்க, யோவான் 20:17].

இயேசுவானவர் மனந்திரும்பிய கள்ளிடம் அன்று அவன் தம்மோடு பரதீசில் இருப்பான் என்று சொன்னதையும் நினைவில் வைப்புகள் [பார்க்க, லூக்கா 23:43]. இந்த உண்மைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது, இயேசுவின் ஆவியும் ஆத்துமாவும் மூன்று நாள் இரவுபகலை பூமியின் இருதயத்தில் கழித்தது என்றும், அந்த நாட்களில் குறைந்தபட்சமாக அவர் சிறிது நேரமாவது பரதீசு என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் இருந்தார் என்றும் தெரிகிறது. இது நிச்சயமாக ஷியோல்/ஹேடிசைக் குறிப்பதாக அந்தச் சொல்லிலிருந்தே தெரியவில்லை.

இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது, பூமியின் இருதயத்தில் ஷியோல்/ஹேடிசைத் தவிர பரதீசு என்ற ஓரிடமும் இருக்கிறது என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இயேசுவானவர் கூறிய ஒரு உவமைக்கதை இதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது. அந்தக் கதையில் நீதிமானாகவும், நீதியில்லாதவனாகவும் மரித்த இருவரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லாசருவின் கதையை நாம் வாசிப்போம்:

ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுஷன் இருந்தான்; அவன் இரத்தாம்பரமும் விலையேறப்பெற்ற வஸ்திரமும் தரித்து, அநுதினமும் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். லாசரு என்னும் பேர்கொண்ட ஒரு தரித்திரனும் இருந்தான்; அவன் பருக்கள் நிறைந்த வனாய், அந்த ஐசுவரியவானுடைய வாசலருகே கிடந்து, அவனுடைய மேஜையிலிருந்து விழுந்த துணிக்கைகளினாலே தன் பசியை ஆற்ற ஆசையாயிருந்தான்; நாய்கள் வந்து அவன் பருக்களை நக்கிற்று. பின்பு அந்தத் தரித்திரன் மரித்து, தேவதூதரால் ஆபிரகாமுடைய மடியிலே கொண்டுபோய் விடப்பட்டான்; ஐசுவரியவானும் மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டான். பாதாளத்திலே அவன் வேதனைப்படுகிறபோது, தன் கண்களை ஏறெடுத்து, தூரத்திலே ஆபிரகாமையும் அவன் மடியிலே லாசருவையும் கண்டான். அப்பொழுது அவன்: தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, நீர் எனக்கு இரங்கி, லாசரு தன் விரலின் நுணியைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, என் நாவைக் குளிர்பண்ணும்படி அவனை அனுப்ப வேண்டும்; இந்த அக்கினி ஜுவாலையில் வேதனைப்படுகிறேனே என்று கூப்பிட்டான். அதற்கு ஆபிரகாம்: மகனே, நீ பூமியிலே உயிரோடிருக்குங் காலத்தில் உன் நன்மைகளை அனுபவித்தாய், லாசருவும்

அப்படியே தீமைகளை அநுபவித்தான், அதை நினைத்துக்கொள்; இப்பொழுது அவன் தேற்றப் படுகிறான், நீயோ வேதனைப்படுகிறாய். அதுவும் லாமல், இவ்விடத்திலிருந்து உங்களிடத்திற்குக் கடந்துபோகவும், அவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்திற்குக் கடந்துவரவும் மனதுள்ளவர்களுக்குக் கூடாதபடிக்கு, எங்களுக்கு உங்களுக்கும் நடுவே பெரும்பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றான் [லூக்கா 16:19-26 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

லாசருவும் அந்த ஐசுவரியவானும் மரித்தபிறகு தங்கள் சரீரத்தில் இல்லை என்பது உண்மையாகும். ஆனால் ஆவி/ஆத்துமாக்களாக அவரவருடைய இடங்களுக்குச் சென்றார்கள்.

லாசரு எங்கே இருந்தான்?

ஐசுவரியவான் தான் ஹெட்சில் இருப்பதைக் கண்டான் என்பதையும் லாசரு மற்றொரு இடத்தில் ஆபிரகாமோடு இருப்பதைக் கண்டான் என்பதையும் கவனியுங்கள். உண்மையில் லாசரு “ஆபிரகாமின் மடியில்” இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு இடமல்ல அவன் அங்கே சென்றபோது ஆபிரகாமிடமிருந்து பெற்ற ஆறுதலையே இது குறிக்கிறது.

ஐசுவரியவானும் லாசருவும் மரித்தபிறகு அவர்களுக்கிடையே எவ்வளவு பெரிய இடைவெளி இருந்தது?

ஐசுவரியவான் “தூரத்திலே” லாசருவைப் பார்த்தான் என்று நாம் வேதவசனத்தில் பார்க்கிறோம். அவர் களுக்கிடையே பெரும்பிளப்பு இருந்தது. எனவே இவைகளுக்கு இடையேயுள்ள தூரத்தை நாம் அனுமானிக்க மட்டுமே முடியும். என்றாலும் இவைகளுக்கு இடையேயுள்ள தூரம் பூமியின் இருதயத்துக்கும் பரலோகத்துக்கும் இடையேயுள்ள தூரத்தைப்போல அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை. இல்லாவிட்டால், தெய்வீக உதவியில்லாமல் ஐசுவரியவானால் லாசருவைப் பார்த்திருக்க முடியாது. எவரும் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்குச் செல்ல முடியாதபடி இடையில் பெரியபிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருப்பதற்கான அவசியமாகும் இல்லாதிருக்கும். மேலும் ஐசுவரியவான் ஆபிரகாமை நோக்கிக் கூப்பிட்டான், ஆபிரகாமும் பதிலளித்தான் என்று நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் “பெரிய பிளப்பின்” குறுக்கே பேசிக்கொண்டபடியால் அவர்களுக்கிடையே அதிகமான இடைவெளி இருக்காது என்றே நாம் சொல்லலாம்.

இவையெல்லாமே லாசரு பரலோகம் என்று நாம் அழைக்கும் அடத்தில் அல்ல பூமிக்குள்ளே ஒரு தனித்த இடத்தில் இருந்தான்

என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன.⁶⁶ இந்த இடத்தையே இயேசு வானவர் மனந்திரும்பிய கள்ளிடம் பரதீசு என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். பூமியின் இருதயத்தில் இருக்கும் இந்தப் பரதீசுக்கே பழைய ஏற்பாட்டு நீதிமாண்கள் சென்றிருக்க வேண்டும். லாசருவும், மனந்திரும்பிய கள்ளினும், இயேசுவானவரும் இங்கேதான் சென்றார்கள்.

சாமுவேல் தீர்க்கதரிசியும் தனது மரணத்துக்குப் பிறகு இங்கேதான் சென்றார். சவுலுக்குத் தோற்றமளித்து, தீர்க்கதரிசனமாகப் பேச தேவன் மரித்த சாமுவேல் தீர்க்கதரிசியின் ஆவிக்கு அனுமதி கொடுத்தபோது, எந்தோரிலிருந்து அஞ்ஞனம் பார்க்கிற பெண் சாமுவேலின் ஆவி வருவதைக் காணும்போது, “தேவர்கள் பூமிக்குள்ளிருந்து ஏறிவருகிறதைக் காண்கிறேன்” என்று கூறினாள் [1 சாமு. 28:13 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]. சாமுவேலும் கூடச் சவுலிடம் “நீ என்னை எழும்பிவரப்பண்ணி என்னைக் கலைத்தது என்ன?” என்று கேட்பதை நாம் பார்க்கிறோம் [1 சாமு. 28:15 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]. சாமுவேலின் ஆவி/ஆத்துமா பூமிக்குள்ளே இருந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தபோது பரதீசு வெறுமையாக்கப்பட்டது, அங்கிருந்த பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் நீதியுள்ளவர்களாக மரித்த மக்கள் இயேசுவோடு கூட பரலோகத்துக்குச் சென்றார்கள் என்பதை வேதவசனங்கள் ஆதரிப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. “பூமியின் தாழ்விடங்களில்” அவர் இறங்கி சிறைப்பட்டவர்களைக் கொண்டு சென்றார் என்று வேதாசனம் சொல்லுகிறது [எபே. 4:8-9; சங். 68:18]. சிறைப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் பரதீசில் இருந்தவர்கள் என்று நான் யூகிக்கிறேன். இயேசுவானவர் நிச்சயமாக பாதாளத்தில் இருந்தவர்களை விடுவிக்கவில்லை!⁶⁷

⁶⁶ லாசருவும் ஐசுவரியவானும் தங்கள் சரீரங்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், உணர்வுள்ளவர்களாக இருப்பதையும், தங்கள் பார்வை, தொடுதல், கேட்டல் போன்ற புலன்களைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதையும் கவனியுங்கள். அவர்களால் வேதனையும் ஆறுதலையும் அனுபவிக்க முடிகிறது, கடந்தகால அனுபவங்களை நினைவில் வைத்திருக்க முடிகிறது. “ஆத்துமாவின் உறக்கம்” என்ற கொள்கை தவறு என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. மரிக்கும்போது மக்கள் உணர்வில்லாத நிலைக்குச் செல்லுகிறார்கள், சரீரப்பிரகாரமான உயிர்த்தெழுதலின்போதே உணர்வடைகிறார்கள் என்று “ஆத்துமாவின் உறக்கம்” கொள்கை சொல்லுகிறது.

⁶⁷ எபேசியர் 4:8-9 வசனங்களில் குறிப்பிடப்படும் சிறைப்பட்டவர்கள் பாவத்துக்குச் சிறைப்பட்டிருந்து, இப்போது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலால் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கும் நாமே என்று சிலர் சரியாகவே நினைக்கிறார்கள்.

இயேசுவானவர் சிறைப்பட்டிருந்த ஆவிகளுக்குப் பிரசங்கித்தார்

இயேசுவானவர் தமது மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு வேளையில் சரீரில்லாத ஆவிகளுக்குப் பிரசங்கித்தார் என்றும் வேதவசனம் சொல்லுகிறது. 1 பேதுரு 3ஆம் அதிகாரத்தில் நாம் அதை வாசிக்கிறோம்:

ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் நம்மைத் தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய்ப் பாவங்களினிமித்தம் ஒருதரம் பாடுபட்டார்; அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார். அந்த ஆவியிலே அவர் போய்க் காவலிலுள்ள ஆவிகளுக்குப் பிரசங்கித்தார். அந்த ஆவிகள், பூர்வத்திலே நோவா பேழையை ஆயத்தம் பண்ணும் நாட்களிலே, தேவன் நீடிய பொறுமையோடே காத்திருந்தபோது, கீழ்ப்படியாமற் போனவைகள்; அந்தப் பேழையிலே சிலராகிய எட்டுப்பேர் மாத்திரம் பிரவேசித்து ஜலத்தினாலே காக்கப்பட்டார்கள் [1 பேதுரு 3:18-20].

வேதாகமத்தின் இந்தப் பகுதி சில கேள்விகளை எழுப்புகிறது. அதற்கான பதில்கள் என்னிடம் இல்லை. நோவாவின் ஜலப்பிரளய நாட்களில் மரித்த சில கீழ்ப்படியாத மக்களுக்கு மட்டும் ஏன் இயேசுவானவர் பிரசங்கிக்க வேண்டும்? அவர் அவர்களிடம் என்ன கூறினார்?

எப்படியிருப்பினும், இயேசுவானவர் அவருடைய மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடைப்பட்ட மூன்று நாட்கள் மற்றும் மூன்று இரவுகள் முழுவதையும் பரதீசில் செலவழிக்கவில்லை என்ற உண்மையை வேதவசனங்கள் ஆதரிப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது.

கெஹன்னா

இன்று நீதியுள்ளவர்களின் சரீரம் மரிக்கும்போது, அவர்களுடைய ஆவி/ஆத்துமா உடனடியாகப் பரலோகத்துக்குச் செல்லுகிறது [பார்க்க, 2 கொரி. 5:6-8; பிலி. 1:21-23; 1 தெச. 4:14].

அநீதியானவர்கள் ஷியோல்/ஹேடிசுக்குச் செல்லுகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் தங்கள் சரீர உயிர்த்தெழுதலுக்காகவும், இறுதி நியாயத்தீர்ப்புக்காகவும், “அக்கனிக்கடலில்” வீசியெறப்படுவதற்கும் காத்திருக்கும் வேளையில் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த அக்கனிக்கடல் என்பது ஷியோல்/ஹேடிசுக்கு வேறுபட்ட ஒரு இடமாகும்.

இந்த அக்கினிக் கடலை விவரிக்க மற்றொரு சொல்லும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது சில வேளைகளில் நரகம் என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான கிரேக்கச் சொல் கெஹன்னா என்பதாகும். இந்தச் சொல் எருசலேமுக்கு வெளியே இன்னோம் பள்ளத்தாக்கில் குப்பைகள் வீசியெறிப்பட்ட ஓரிடத்தின் பெயரிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே புழுக்கள் நிறைந்திருக்கும், அதன் ஒருபகுதி எரிக்கப்பட்டு எப்போதும் புகை பரவிக் கொண்டிருக்கும்.

இயேசுவானவர் கெஹன்னாவைப் பற்றிப் பேசியபோது, மக்கள் சரீரத்தோடு தள்ளப்படும் ஓரிடத்தையே குறிப்பிட்டார். எடுத்துக்காட்டாக, மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் அவர் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்:

உன் வலதுகை உனக்கு இடறலுண்டாக்கினால், அதைத் தறித்து எறிந்துபோடு; உன் சரீரம் முழுவதும் நரகத்தில் [கெஹன்னா] தள்ளப்படுவதைப்பார்க்கிலும், உன் அவயவங்களில் ஒன்று கெட்டுப்போவது உனக்கு நலமாயிருக்கும்... ஆத்துமாவைக் கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், சரீரத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் நரகத்திலே [கெஹன்னா] அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள் [மத். 5:30; 10:28 அருத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

கெஹன்னாவும் ஹேடிசும் ஒரே இடமாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் அநீதியுள்ளவர்கள் சரீரில்லாத ஆவி/ஆத்துமாவாக ஹேடிசுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்று வேதாகமம் சொல்லுகிறது. கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு ஆளுகைக்குப் பின்னரே அநீதியுள்ளவர்களின் சரீரங்கள் எழுப்பப்பட்டு, அவர்கள் தேவனுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டு, கெஹன்னா அல்லது அக்கினிக் கடலில் தள்ளப்படுவார்கள் [பார்க்க, வெளி. 20:5, 11-15]. மேலும் ஒருநாள் ஹேடிசும் அக்கினிக் கடலில் வீசப்படும் [பார்க்க, வெளி. 20:14]. அதனால் ஹேடிசு என்பது அக்கினிக்கடலுக்கு வேறுபட்ட இடமாக இருக்க வேண்டும்.

டார்டாரோஸ்

வேதாகமத்தில் நரகம் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள நான்காவது சொல் டார்டாரோஸ் என்ற கிரேக்கச் சொல்லாகும். புதிய ஏற்பாட்டில் அது ஓரிடத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது:

பாவஞ்செய்த தூதர்களைத் தேவன் தப்பினிடாமல், அந்தகாரச் சங்கிலிகளினாலே கட்டி நரகத்திலே தள்ளி நியாயத்தீர்ப்புக்கு வைக்கப்பட்டவர்களாக ஒப்புக் கொடுத்து...[2 பேதுரு 2:4].

டார்டாரோஸ் என்பது பாவம் செய்த தூதர்களுக்கான சிறப்பான சிறைச்சாலை என்று இயல்பாக நினைக்கப்பட்டது. எனவே அது ஷியோல்/ஹெடிசோ அல்லது கெஹன்னாவோ அல்ல. சிறைப்படுத்தப் படும் தூதர்களைப் பற்றி யூதாவம்சுட எழுதியிருக்கிறார்:

தங்களுடைய ஆதிமேன்மையைக் காத்துக்கொள் ளாமல், தங்களுக்குரிய வாசஸ்தலத்தை விட்டுவிட்ட தூதர்களையும், மகாநாளின் நியாயத்தீர்ப்புக்கென்று நித்திய சங்கிலிகளினாலே கட்டி, அந்தகாரத்தில் அடைத்துவைத்திருக்கிறார் [யூதா 6].

நரகத்தின் பயங்கரங்கள்

மனந்திரும்பாத ஒரு நபர் மரிக்கும்போது, அவருக்கு மனந்திரும்புதலுக்கான கூடுதலான வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவருடைய விதி முத்திரையிடப்பட்டுவிட்டது. “அன்றியும், ஒரே தரம் மரிப்பதும், பின்பு நியாயத்தீர்ப்படைவதும், மனுஷருக்கு நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறபடியே” என்று வேதாகமம் சொல்லுகிறது [எபி. 9:27].

நரகம் நித்தியமானது, அதில் தள்ளப்படுகிறவர்களுக்குத் தப்புவதற்கு வழி கிடையாது. அநீதியானவர்களின் வருங்கால ஆக்கினைத் தீர்ப்பைக் குறித்துக் குறிப்பிடும்போது இயேசுவானவர் “அந்தப்படி, இவர்கள் நித்திய ஆக்கினை அடையவும், நீதிமாண்களோ நித்திய ஜீவனை அடையவும் போவார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார் [மத். 25:46 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]. நீதிமாண்களுக்கான நித்திய வாழ்வைப்போலவே அநீதியானவர்கள் நரகத்தில் இருப்பதும் நிரந்தரமானதாகும்.

இதைப்போலவே, பவுல் இப்படி எழுதியிருக்கிறார்:

உங்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்களுக்கு உபத்திரவத்தையும், உபத்திரவப்படுகிற உங்களுக்கு எங்களோடேசுட இளைப்பாறுதலையும் பிரதிபலனாகக் கொடுப்பது தேவனுக்கு நீதியாயிருக்கிறதே. தேவனை அறியாதவர்களுக்கும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாத வர்களுக்கும் நீதியுள்ள ஆக்கினைசெய்தும் படிக்கு, கர்த்தராகிய இயேசு தமது வல்லமையின் தூதரோடும், ஜூவாலித்து எரிகிற அக்கினியோடும், வானத்திலிருந்து வெளிப்படும்போது அப்படியாகும். அந்நாளிலே தம்முடைய பரிசுத்தவாண்களில் மகிமைப்படத்தக்கவராயும், நீங்கள் எங்களுடைய சாட்சியை விசுவாசித்தபடியினாலே உங்களிடத்திலும், விசுவாசிக்கிறவர்களெல்லாமிடத்திலும் ஆச்சரியப்

படத்தக்க வராயும், அவர் வரும்போது... [2 தெச. 1:6–9 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

நரகம் என்பது ஒருபோதும் முடிவுறாத தண்டனையாக இருக்கிறபடியால், அது விவரிக்கமுடியாத வேதனையின் இடமாக இருக்கும். அங்கே நித்தியமாக அடைக்கப்பட்டிருக்கும் அநீதியுள்ளவர்கள் தங்கள் நித்திய குற்றத்தின் காரணமாக, அவியாத அக்கினியில் தேவனுடைய கோபாக்கிணையை அனுபவிப்பார்கள்.

இயேசுவானவர் நரகத்தை “புறம்பான இருள்” என்று குறிப்பிடுகிறார். அங்கே “அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்” “அங்கே அவர்கள் புழு சாவாமலும் அக்கினி அவியாமலுமிருக்கும்” [மத். 22:13; மாற்கு 9:44]. நாம் எவ்வளவாக மக்களுக்கு இந்த இடத்தைக் குறித்து எச்சரித்து, கிறிஸ்துவின் மூலமாக மட்டுமே கிடைக்கும் இரட்சிப்பைப் பற்றி அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது!

ஒரு சபைப் பிரிவு உத்தரிக்கும் ஸ்தலம் என்ற கருத்தைப் போதிக்கிறது. இங்கே விசுவாசிகள் தங்கள் பாவங்கள் சுத்திகரிக்கப்பட சிறிது காலம் பாடுபட்டு, பரலோகத்துக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்கப் படுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேதாகமத்தில் எங்கேயும் இந்தக் கருத்து போதிக்கப்படவில்லை.

நீதியுள்ளவர்கள் மரணத்துக்குப் பிறகு...

ஒரு விசுவாசி மரிக்கும்போது அவருடைய ஆவி உடனடியாக ஆண்டவரோடு இருக்கும்படி பரலோகத்துக்குச் செல்லுகிறது. பவுல் தனது சொந்த மரணத்தைக் குறித்து எழுதியபோது இதைத் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்:

கிறிஸ்து எனக்கு ஜீவன், சாவு எனக்கு ஆதாயம். ஆகிலும் சரீரத்தில் பிழைத்திருக்கிறதினாலே என் கிரியைக்குப் பலனுண்டாயிருப்பதால், நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்னதென்று அறியேன். ஏனெனில் இவ்விரண்டினாலும் நான் நெருக்கப் படுகிறேன்; தேகத்தைவிட்டுப் பிரிந்து, கிறிஸ்து வுடனேசுட இருக்க எனக்கு ஆசையுண்டு, அது அதிக நன்மையாயிருக்கும் [பிலி. 1:21–23 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

தான் சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்தால் கிறிஸ்துவோடு கூட இருக்கப்போவதாகப் பவுல் அறிவித்திருக்கிறார். [சிலர் துரதிருஷ்ட வசமாக நினைப்பதுபோல] அவருடைய ஆவி உணர்வற்ற நிலையில் உயிர்த்தெழுதலுக்காகக் காத்திருக்கப் போவதில்லை.

சாவு தனக்கு ஆதாயம் என்றும் பவுல் சொல்லுவதைக் கவனியுங்கள். அவர் மரிக்கும்போது பரலோகத்துக்குச் சென்றால் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும்.

பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய இரண்டாம் நிருபத்தில் ஒரு விசுவாசியின் ஆவி அவருடைய சரீரத்தைவிட்டுப் போகும்போது அது கர்த்தரோடு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்:

நாம் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடக்கிறோம். இந்தத் தேகத்தில் குடியிருக்கையில் கர்த்தரிடத்தில் குடியிராதவர்களாயிருக்கிறோமென்று அறிந்தும், எப்பொழுதும் தைரியமாயிருக்கிறோம். நாம் தைரியமாகவேயிருந்து, இந்தத் தேகத்தைவிட்டுக் குடிபோகவும் கர்த்தரிடத்தில் குடியிருக்கவும் அதிகமாய் விரும்புகிறோம் [2 கொரி. 5:6-8].

இதற்கு மேலும் ஆதரவாக, பவுல் இப்படி எழுதியிருக்கிறார்:

அன்றியும், சகோதரரே, நித்திரையடைந்தவர்களினிடத்தில் நீங்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களான மற்றவர்களைப் போலத் துக்கித்து, அறிவில்லாதிருக்க எனக்கு மனதில்லை. இயேசுவானவர் மரித்துப் பின்பு எழுந்திருந்தாரென்று விசுவாசிக்கிறோமே; அப்படியே இயேசுவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்களையும் தேவன் அவரோடே கூடக் கொண்டுவருவார் [1 தெச. 4:13-14].

இயேசுவானவர் தமது வருகையின்போது “நித்திரையடைந்தவர்களைத்” தம்மோடு கூட்டிக்கொண்டு வருவார். அவர்கள் இப்போது பரலோகத்தில் அவரோடு இருக்கிறார்கள்.

முன்னரே பார்க்கப்பட்ட பரலோகம்

பரலோகம் எப்படியிருக்கிறது? நமது நித்தியமில்லாத சிந்தைகளில் பரலோகத்தில் நமக்காகக் காத்திருக்கும் எல்லா மகிமைகளையும் கிரகித்துக்கொள்ள முடியாது. வேதாகமம் அதனுடைய ஒரு தோற்றத்தை மட்டுமே கொடுக்கிறது. நாம் நமது ஆண்டவரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுவையும், தேவனையும் முகமுகமாகக் காண்போம் என்பதே பரலோகத்தில் விசுவாசிகளுக்காகக் காத்திருக்கும் பெரிய பாக்கியமாக இருக்கிறது. நாம் நமது “பிதாவின் வீட்டில்” வசிப்போம்.

என் பிதாவின் வீட்டில் அநேக வாசஸ்தலங்கள் உண்டு; அப்படியில்லாதிருந்தால், நான் உங்களுக்குச் சொல்லியிருப்பேன்; ஒரு ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக

ஆயத்தம்பண்ணப் போகிறேன். நான் போய் உங்களுக்குக் காக ஸ்தலத்தை ஆயத்தம்பண்ணினின்பு, நான் இருக்கிற இடத்திலே நீங்களும் இருக்கும்படி, நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுவேன் [யோவான் 14:2-3].

நாம் பரலோகத்துக்குச் செல்லும்போது இப்போது கிரகித்துக் கொள்ள முடியாத பல இரகசியங்களைப் புரிந்துகொள்ளுவோம். பவுல் இப்படி எழுதியிருக்கிறார்:

இப்பொழுது கண்ணாடியிலே நிழலாட்டமாய்ப் பார்க்கிறோம், அப்பொழுது முகமுகமாய்ப் பார்ப்போம்; இப்பொழுது நான் குறைந்த அறிவுள்ளவன், அப்பொழுது நான் அறியப்பட்டிருக்கிறபடியே அறிந்து கொள்ளுவேன் [1 கொரி. 13:12].

பரலோகம் எப்படியிருக்கிறது என்பது குறித்த சிறப்பான சித்திரத்தை வெளிப்படுத்திய விசேஷம் நூல் கொடுக்கிறது. அது பரபரப்பாக இயங்கும் இடமென்றும், அற்புதமான அழகையும், பல்வேறுபட்ட தன்மையையும், விவரிக்கமுடியாத சந்தோஷத்தையும் கொண்ட இடமென்றும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. பரலோகம் என்பது மக்கள் நாள் முழுவதும் சோம்பலாக மேகங்களில் அமர்ந்து, யாழிசைத்துக்கொண்டிருக்கும் இடமல்ல!

உடனே ஆவிக்குள்ளானேன்; அப்பொழுது, இதோ, வானத்தில் ஒரு சிங்காசனம் வைக்கப்பட்டிருந்தது, அந்தச் சிங்காசனத்தின்மேல் ஒருவர் வீற்றிருந்தார். வீற்றிருந்தவர், பார்வைக்கு வச்சிரக்கல்லுக்கும் பதுமராகத்துக்கும் ஒப்பாயிருந்தார்; அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சுற்றி ஒரு வானவில்லிருந்தது; அது பார்வைக்கு மரகதம்போல் தோன்றிற்று. அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சூழ இருபத்துநான்கு சிங்காசனங்களிருந்தன; இருபத்துநான்கு மூப்பர்கள் வெண் வஸ்திரந்தரித்து, தங்கள் சிரசுகளில் பொன்முடி சூடி, அந்தச் சிங்காசனங்களின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டேன். அந்தச் சிங்காசனத்திலிருந்து மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும் சத்தங்களும் புறப்பட்டன; தேவனுடைய ஏழு ஆவிகளாகிய ஏழு அக்கினி தீபங்கள் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக எரிந்துகொண்டிருந்தன. அந்தச் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகப் பளிங்குக்கொப்பான கண்ணாடிக்கடலிருந்தது; அந்தச் சிங்காசனத்தின் மத்தியிலும் அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சுற்றிலும் நான்கு ஜீவன்களிருந்தன,

அவைகள் முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் கண்களால் நிறைந்திருந்தன. முதலாம் ஜீவன் சிங்கத்திற்கு கொப்பாகவும், இரண்டாம் ஜீவன் காளைக் கொப்பாகவும், மூன்றாம் ஜீவன் மனுஷமுகம்போன்ற முகமுள்ளதாகவும், நான்காம் ஜீவன் பறக்கிற கழுக்கு ஒப்பாகவுமிருந்தன. அந்த நான்கு ஜீவன்களிலும் ஒவ்வொன்று அவ்வாறு சிறகுகளுள்ளவைகளும், சுற்றிலும் உள்ளேயும் கண்களால் நிறைந்தவைகளுமாயிருந்தன. அவைகள்: இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று இரவும் பகலும் ஓய்வில்லாமல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தன. மேலும், சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவருக்கு அந்த ஜீவன்கள், மகிமையையும் கனத்தையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் செலுத்தும்போது, இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு முன்பாக வணக்கமாய் விழுந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவரைத் தொழுதுகொண்டு, தங்கள் கிரீடங்களைச் சிங்காசனத்திற்குமுன்பாக வைத்து: கர்த்தாவே, தேவரீர், மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறீர்; நீரே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சித்தத்தினாலே அவை உண்டாயிருக்கிறவைகளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளுமாயிருக்கிறது என்றார்கள் [வெளி. 4:2-11].

உலகத்தில் எதனோடும் ஒப்பிடமுடியாத காமியங்களை யோவான் தன்னால் முடிந்தவரையில் சிறப்பாக விவரித்திருக்கிறார். நாம் இவைகளைப் பார்க்கும் வரையில் அவர் கண்ட எல்லாவற்றையும் கிரகித்துக் கொள்ளப் போவதில்லை. என்றாலும் இது தூண்டுதலளிக்கும் வேதாகமப் பகுதியாக இருக்கிறது.

வெளிப்படுத்தல் 21, 22 ஆம் அதிகாரங்களில் பரலோகத்தைக் குறித்த அதிகத் தூண்டுதலளிக்கும் பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. யோவான் புதிய எருசலேமைக் குறித்து இந்தப் பகுதியில் விவரிக்கிறார். இப்போது அது பரலோகத்தில் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு ஆளுகைக்குப் பிறகு அது பூமிக்கு இறங்கிவரும்.

பெரிதும் உயரமுமான ஒரு பர்வதத்தின்மேல் என்னை ஆனியில் கொண்டுபோய், தேவனுடைய மகிமையை அடைந்த எருசலேமாகிய பரிசுத்த நகரம் பரலோகத்தை

விட்டுத் தேவனிடத்திலிருந்து இறங்கி வருகிறதை எனக்குக் காண்பித்தான். அதின் பிரகாசம் மிகவும் விலையுயர்ந்த இரத்தினக்கல்லைப்போலவும், பளிங்கினொளியுள்ள வச்சிரக்கல்லைப்போலவும் இருந்தது. அதற்குப் பெரிதும் உயரமுமான மதிலும், கிழக்கே மூன்று வாசல்கள், வடக்கே மூன்று வாசல்கள், தெற்கே மூன்று வாசல்கள், மேற்கே மூன்று வாசல்கள் ஆகப் பன்னிரண்டு வாசல்களும் இருந்தன. வாசல்களின் அருகே பன்னிரண்டு தூதர்களிருந்தார்கள்; அந்த வாசல்களின்மேல் இஸ்ரவேல் சந்ததியாராகிய பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாருடைய நாமங்களும் எழுதப்பட்டிருந்தன. நகரத்தின் மதிலுக்குப் பன்னிரண்டு அஸ்திபாரக் கற்களிருந்தன; அவைகள் மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரின் பன்னிரண்டு நாமங்களும் பதிந்திருந்தன. என்னுடனே பேசினவன், நகரத்தையும் அதின் வாசல்களையும் அதின் மதிலையும் அளக்கிறதற்கு ஒரு பொற்கோலைப் பிடித்திருந்தான். அந்த நகரம் சதுரமாயிருந்தது, அதின் அகலமும் நீளமும் சமமாயிருந்தது. அவன் அந்தக் கோலினால் நகரத்தை அளந்தான்; அது பன்னிராயிரம் ஸ்தாதி அளவாயிருந்தது; அதின் நீளமும் அகலமும் உயரமும் சமமாயிருந்தது. அவன் அதின் மதிலை அளந்தபோது, அது தூதனுடைய அளவாகிய மனுஷ அளவின்படியே நூற்றுநாற்பத்து நான்கு முழமாயிருந்தது. அதின் மதில் வச்சிரக்கல்லால் கட்டப்பட்டிருந்தது; நகரம் தெளிந்த பளிங்குக்கு ஒப்பான சுத்தப் பொன்னாயிருந்தது. நகரத்து மதில்களின் அஸ்திபாரங்கள் சகலவித இரத்தினங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன; முதலாம் அஸ்திபாரம் வச்சிரக்கல், இரண்டாவது இந்திரநீலம், மூன்றாவது சந்திரகாந்தம், நான்காவது மரகதம், ஐந்தாவது கோமேதகம், ஆறாவது பதுமராகம், ஏழாவது சுவர்ணரத்தினம், எட்டாவது படிகப் பச்சை, ஒன்பதாவது புஷ்பராகம், பத்தாவது வைடூரியம், பதினோராவது சுநீரம், பன்னிரண்டாவது சுகந்தி இவைகளே. பன்னிரண்டு வாசல்களும் பன்னிரண்டு முத்துக்களாயிருந்தன; ஒவ்வொரு வாசலும் ஒவ்வொரு முத்தாயிருந்தது. நகரத்தின் வீதி தெளிவுள்ள பளிங்குபோலச் சுத்தப் பொன்னாயிருந்தது. அதிலே தேவாலயத்தை நான்

காணவில்லை; சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தரும் ஆட்டுக்குட்டியானவருமே அதற்கு ஆலயம். நகரத்திற்கு வெளிச்சங்கொடுக்கச் சூரியனும், சந்திரனும் அதற்கு வேண்டுவதில்லை; தேவனுடைய மகிமையே அதைப் பிரகாசிப்பித்தது, ஆட்டுக்குட்டியானவரே அதற்கு விளக்கு. இரட்சிக்கப்படுகிற ஜனங்கள் அதின் வெளிச்சத்திலே நடப்பார்கள். பூமியின் ராஜாக்கள் தங்கள் மகிமையையும் கனத்தையும் அதற்குள்ளே கொண்டு வருவார்கள். அங்கே இராக்காலம் இல்லாதபடியால், அதின் வாசல்கள் பகலில் அடைக்கப்படுவதேயில்லை. உலகத்தாருடைய மகிமையையும் கனத்தையும் அதற்குள்ளே கொண்டுவருவார்கள். தீட்டுள்ளதும் அருவருப்பையும் பொய்யையும் நடப்பிக்கிறதாமாகிய ஒன்றும் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை; ஆட்டுக்குட்டியான வரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் அதில் பிரவேசிப்பார்கள். பின்பு, பளிங்கைப்போல் தெளிவான ஜீவத்தண்ணீருள்ள சுத்தமான நதி தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் இருக்கிற சிங்காசனத்திலிருந்து புறப்பட்டுவருகிறதை எனக்குக் காண்பித்தான். நகரத்து வீதியின் மத்தியிலும், நதியின் இருகரையிலும், பன்னிரண்டு விதமான கணிகளைத் தரும் ஜீவவிருட்சம் இருந்தது, அது மாதந்தோறும் தன் கணியைக் கொடுக்கும்; அந்த விருட்சத்தின் இலைகள் ஜனங்கள் ஆரோக்கியமடைவதற்கு ஏதுவானவைகள். இனி ஒரு சாபமுமிராது. தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் இருக்கிற சிங்காசனம் அதிலிருக்கும். அவருடைய ஊழியக்காரர் அவரைச் சேவித்து, அவருடைய சமூகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்; அவருடைய நாமம் அவர்களுடைய நெற்றிகளில் இருக்கும். அங்கே இராக்காலமிராது; விளக்கும் சூரியனுடைய வெளிச்சமும் அவர்களுக்கு வேண்டுவதில்லை; தேவனாகிய கர்த்தரே அவர்கள்மேல் பிரகாசிப்பார். அவர்கள் சதாகாலங்களினும் அரசாளுவார்கள் [வெளி. 21:10-22:5].

இயேசுவைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவரும் விசுவாசத்தில் இவைகளை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க முடியும். பரலோகத்துக்குச் செல்லும் முதல் ஒருசில நாட்களில் “ஓஹோ, இதைத்தான் யோவான் விளக்க முயன்றாரோ?” என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொள்ளுவோம் என்பதில் ஐயமில்லை.

தேவனுடைய நித்திய திட்டம்

தேவன் ஏன் நம்மைச் சிருஷ்டித்தார்? துவக்கத்திலிருந்தே அவர் ஏதேனும் இலக்கைக் கருத்தில் கொண்டிருந்தாரா? எல்லோரும் தமக்கு எதிராகக் கலகம்செய்வார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருக்கவில்லையா? நமது மீறுதலின் பின்விளைவுகளையும், அன்றிலிருந்து மானிடர்கள் அனுபவித்துவரும் பாடுகளையும் துக்கத்தையும் அவர் முன்னரே அறிந்திருக்கவில்லையா? அப்படியானால் அவர் ஏன் எல்லோரையும் முதலில் சிருஷ்டித்தார்?

வேதாகமம் நமக்காக இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கிறது. தேவன் ஆதாமையும் ஏவாளமையும் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பாகவே, அவர்களும் மற்றவர்களும் பாவம் செய்வார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அற்புதமான காரியம் என்னவென்றால் அவர் ஏற்கெனவே இயேசுவின் மூலம் மனுக்குலத்தை மீட்பதற்கான திட்டத்தை உருவாக்கியிருந்தார். தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புக்கு முன்னரேயுள்ள திட்டத்தைப் பற்றிப் பவுல் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

அவர் நம்முடைய கிரியைகளின்படி நம்மை இரட்சியாமல், தம்முடைய தீர்மானத்தின்படியும், ஆதிகாலமுதல் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நமக்கு அருளப்பட்ட கிருபையின்படியும், நம்மை இரட்சித்து, பரிசுத்த அழைப்பினாலே அழைத்தார் [2 தீமோ. 1:9 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

தேவனுடைய கிருபையானது கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்கு ஆதிகாலமுதல் அருளப்பட்டிருக்கிறது. இது இயேசுவின் பலி மரணத்தைத் தேவன் ஆதியிலேயே திட்டமிட்டிருந்தார் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

இதைப்போலவே பவுல் எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்: